

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות מקץ - ויגש תשפ"ד ♦ עלון מס' 128

השגחה שבועית

למי מציעים ראשון השקעה טובה ובטוחה?

מפעם לפעם אני מרגיש שהמדור הזה הוא המקום להשתפך ולשפוך את ההודיה הרבה שאני חש להקב"ה. איך אמרו לי חברים חודש אחרי שהקו הוקם? כדי שהדבר הזה יחזיק צריך נס. והנה, ברוך ה', הנס קורה כל רגע ורגע. זה פשוט בולט לעין, שזהו מפעל של הקב"ה, שהוא מחזיק את זה, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה את כל מפעלותיו.

אני רוצה להודות להקב"ה באופן מיוחד על 'מגזין השגחה פרטית לכל המשפחה'.

גם כאן אמרו לי, איך אתם יכולים למלא חוברת שלמה רק בנושא אחד, וזאת באופן שיהיה מגוון ומזמין לכל אחד, בכל הרמות והגילאים?

והנה אנו רואים איך שהקב"ה שולח מלאך שכל הזמן אומר 'גדל!', המגזין של חודש טבת כבר יצא עם 40 עמודים מלאים ומרתקים, ואנחנו מתפללים ומייחלים שהקב"ה יגדיל אותו עוד יותר, למגזין שבועי בקרוב.

אנשים שואלים, למה אתם מגרים אותו כל הזמן לעשות מנוי? למה משכנעים אותו בצורה חזקה להצטרף?

וכמו תמיד, אנחנו אוהבים ביקורת, כמו שנכתב בעלון הקודם, ביקורת מראה על קרבה. זה סימן שאנשים מרגישים שהמפעל הזה שלהם. ההערות מעודדות ומרגשות, כי הן מראות עד כמה הציבור מחובר, וזאת בדיוק התשובה לשאלה. דווקא כי אנחנו משפחה, אנחנו משכנעים בכל האופנים להצטרף.

תראו את ר' משה, אדם שמבין בהשקעות. יום אחד מזדמנת לו השקעה מיוחדת במינה, משהו שמוצאים פעם ב-20 שנה. למי ר' משה ירוץ עם זה דבר ראשון?

לאחיו ר' יעקב. אם ר' יעקב לא ירצה את ההצעה, כי הוא אינו מבין שזו השקעה טובה, ר' משה לא ירד ממנו. הוא ישכנע אותו בכל הצורות העומדות לפניו, כי הוא מבין שאת הדבר הזה אסור לר' יעקב לפספס.

את המגזין הזה, לאף יהודי אסור לפספס, ובפרט לא בני משפחת השגחה פרטית.

בני משפחה יקרים, אם אתם עדיין לא מנויים, אני מציע לכם. נסו והיווכחו. תתקשרו ל6176* שלווחה 3, והצטרפו למעגל משפחת המנויים.

שבת שלום ומבורך פנחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

היתכן - שמא יקדמנו אחר?

שמזווג הזיווגים יודע בדיוק את הכתובת שלו, והוא לא שחכ אותו ולא עזבו לאנחות. הוא מאמין שהישועה כבר ממתנה לו, והוא עושה השתדלות סבירה ומצפה לישועת ה': הוא מעמיק במחשבה שהכול לטובה ובטוח "כי קץ שם לחושך" (איוב כח, ג), והאורה עוד תפציע בקרוב.

מי שעדיין לא מתחזק באמונה וביטחון, עלול להיסחף. הוא ניגש לשדכן בחמה שפוכה וצועק עליו, "אתה אשם!" - אתה אשם בכך שהבן שלי לומד בקיבוץ ולא זו. למה אתה מסתכל עליי ככה? עובדה. את השכן שלי שידכת, את האחייני מהצד שלי, ואת האחיינית מהצד השני, את המשפחה ממול, ואת החברים מהישיבה. אתה עובר על הרשימה ומטפל בה אחד לאחד, ורק על הבן שלי אתה מדלג. למה אתה שם אותו אחרון? השם שלו מתחיל בד', באות הרביעית, וזה לא הוגן שבכל פעם שאתה קורא את השמות, אתה לא מנסה למצוא משהו גם בשבילי...

הא?! טיעונים 'צודקים' ומלאי היגיון! מי שמדבר כך לא מעלה בדעתו שהוא משמיע דיבורי כפירה. הרי שום שדכן לא באמת משדך. הוא רק שלח טוב. יצר האדם, הוא לבדו מזווג הזיווגים בנאמנות, ולא אף אחד אחר. רוצה לעשות השתדלות? תשתדל נכון בלי להאשים. האמונה שהכול משמים היא הוראה למעשה, וכמה 'יסורי נפש' היא חוסכת.

הניסיון קשה דיו גם כך. אין צורך להוסיף עליו כעס והאשמות, קנאה ושנאה. אמנם התנב שמואל קבע את היסוד המפורסם "שלא יקדמנה אחי", ודבריו מובאים כמה פעמים בחז"ל - אך פחות ידוע מה שכתוב שם בהמשך: "ואפילו כן לא יהיה קיום לזיווג" (עין בירושלמי ביצה פ"ה ה"ב, תענית סוף פ"א, שם פ"ד ה"ו). זהו כלל גדול בזיווגים: בורא עולם לא בונה בתים בישראל על ידי חטיפות! אף אחד לא לוקח ולא חוטף את הזיווג מאף אחד, וברצות השי"ת עוד יגיע לכל המצפים לישועה כל טוב סלה. רק להאמין ולבטוח, ולזכור מי מנהל את העולם. ויהי רצון שנזכה לראות את חסדיו הגדולים וישועתו הקרובה עין בעין במהרה בשמחה רבה, אמן.

(מתוך שיעור 241 בשער הביטחון, לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר 904-11-30-02)

איננו אוהבים לדבר באופן שלילי. הרי אמונה וביטחון זהו נושא חיובי במהותו. כל ההסתכלות על החיים היא באופן של שפע וברכה, של אמונה שאדון הכול מיטיב לכול. מי שלומד ומתחזק מתרגל לחשוב בשפה חיובית, להתבונן בטובותיו ובחסדיו המרובים, לראות את המעלות של הזולת ולשמח בשמחתו, להרחיב את הלב ולהביא הביתה שלוה ורוגע.

עם כל זה, הקדיש רבינו פרק שלם בשער הביטחון, בו הוא מפרט עשרות הבדלים בין מי שעוסק בסוגיית הביטחון, לבין מי שעדיין אינו עוסק בה.

בפרק החמישי לא בא רבינו לתאר סתם את אלו שחיים בלי ביטחון, אלא רצונו לומר: יש תרופה לזה! בואו ותלמדו. זה לא כל כך מסובך. איך אפשר לראות אנשים מתמודדים עם רגשות קשים, ולא לעזור להם? זאת המטרה של הצגת הצד השלילי. לא בשביל ללעוג חלילה, אלא בשביל להסב את תשומת הלב לעובדה, כי ישער הביטחון מביא בכנפיו את הבשורה, כי הביטחון בבורא יתברך הוא הפתרון גם למצבים הבאים.

ההבדל הישיר הוא וּמִי שֵׁאִינוּ בוֹטְחִים בַּאלוּקִים אֵין לוֹ אוֹהֵב. פשוט ולא חלק. וכי איך ישיג אוהבים, אם הוא מלא טענות כרימון? הוא רואה את השכן מצליח - ומקנא בו. בכל עת חומד אותם ומקנא בהם, וחושב כל טובה שתגיע אליהם סרה ממנו. משום מה הוא מרגיש שהשכן הזה הצליח על חשבוננו. יש לו עבודה טובה? הוא לקח את זה ממנו, ללא כל ספק. אצל השכן יש הצלחה מסוימת? לדעתו השפע החליף מקום שלא בצדק. זה היה צריך להגיע אליו, ואילו השכן סתם נתקע באמצע חוטף ממנו. לא, זו לא בדיחה. הוא באמת חושב כך, ואפילו יכול לגשת ולהתלונן בכעס, "למה לקחת ליי?" "למה אתה מתפרנס על חשבוניי?"

אנשים יכולים לנטור טינה לשדכן, רק על זה שהוא לא שידך את הבן שלהם. הם עלולים לחשוב ששידוך מסוים נלקח מהם בכוונה. אמנם כן, זה נכון וטוב לרצות שהבן ימצא את זיווגו, ומה יותר גדול מלבנות בית בישראל! אך מי שמתחזק ולומד, יודע להעסיק את מוחו וליבו במחשבות טהורות. הוא זוכר

חדש! *6176 כל השגחה פרטית במספר אחד

- 1 קו התוכן בעברית
- 2 קו התוכן באידיש ואנגלית
- 3 עלון השגחה פרטית
- 4 שותפות בזיכוי הרבים העולמי
- 5 רכישת ספרי שער הבטחון (כמויות בלבד)
- 6 הקמת שיעור אמונה באזוורכם
- 7 פרטי יצירת קשר

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

מי אמר דירה ולא קיבל?

לפני ארבע שנים סיפר לי אברך מעשה נפלא. לצורך הסיפור נקרא לו יוסף, ולחברו - בנימין.

יוסף ובנימין היו בעלי דירות בבית. הרבי של שניהם מתגורר בירושלים, ולכן שניהם העדיפו להשכיר את הדירה בבית, ובכספי השכירות לשכור דירה בירושלים, וכך עשו. עם השנים גדלו המשפחות, הדירה השכורה כבר קטנה על מידותיהם, וכל אחד מהם הגיע למסקנה שצריך שינוי. איך? אין להם מושג. "הכי טוב לקנות דירה בירושלים", סח יוסף לבנימין. "גם אני חושב כך", נענה בנימין, "רק שזה לא נראה מציאותי. מאיפה יש לי כסף למחירים ההזויים של הדירות כאן?"

"גם לי אין מושג", נענה יוסף, "אבל להתפלל על כך אנחנו בוודאי יכולים". שני החברים החליטו לקבל על עצמם להתפלל, כל אחד על חברו, שימצא דירה. הם בחרו את פרק ע"ז, בו מופיע הפסוק "ויהי בשלם... ומעונתו בציון", אותו יאמרו בכונה מדי יום ביומו, כשיבקשו מהש"ת שיסדר להם דירה בירושלים. חצי שנה של אמירת התהילים עברה, ובראשו של יוסף עלה רעיון. הדירה שאותה הוא שוכר בקביעות, שייכת לאדם שגם הדירה הסמוכה שייכת לו. הוא התקשר לבעל הדירה והציע לקנות ממנו את שתי הדירות, שתצטרפנה לדירה אחת גדולה בת 105 מ"ר. בעל הדירה השתכנע והסכים למכור את שתי הדירות, רק שהמחיר היה גבוה בהתאם: שני מיליון ושש מאות אלף ש"ח.

אמר יוסף, "יש לי בית עם ילדים, ואני יכול למכור את הדירה בביתר וקצת להוסיף, אבל כזה סכום גדול... זה בלתי אפשרי".

בעל הדירה, יהודי שאינו שומר מצוות, נענה באופן לא צפוי ואמר, "כמו שאתה יודע, אני לא שומר תורה ומצוות. לצערי הרב, גם ילדי לא. מה יהיה איתי כשאגיע לעולם הבא? אילו זכויות תהייה לי? אותך אני מכיר כבר חמש עשרה שנה. התנהגת לדרישותי, אבל לא סגר על אף אחת מהדירות שראה, בגלל מחירן הגבוה. פעם אחת הוא הלך לראות דירה בת ארבעה חדרים, והנה מול עיניו תלויה על הקיר בסלון תמונה של צדיק, שהוא סבא של אשתו. הוא שאל את בעלת הבית, אישה מבוגרת: "איזה קשר היה לך לצדיק הזה, שאנחנו נכדים שלו?"

היא סיפרה שאותו צדיק היה בקשר עם משפחתה. "אחרי שבעלי נפטר לפני עשרים שנה, קיבלתי עצה ממנו, לעלות לארץ ישראל. עליתי לארץ, אבל עכשיו החלטתי לנסוע חזרה לאמריקה. זוהי זכות בשבילי, שנכדים שלו יקנו את הבית שלי. כמה אתם מוכנים לשלם?"

זאת היתה דירה יקרה מאוד, בשווי של יותר משני מיליון וחצי; אולם האישה כל כך שמחה למכור את הדירה לנכדים של אותו צדיק, שהיא הסכימה למכור את הדירה בעד מיליון ושש מאות אלף שקלים בלבד.

כך זכו שני אברכים בדירות בירושלים. לא בחיל ולא בכוח, כי אם באמירת פרק התהילים בכוונה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 27)

שם צריכים אותנו

מדבר אברך מקריית ספר. מדי יום אחר הצהריים אני לומד בכולל ביישוב 'נעלה', מרחק שמונה דקות נסיעה מקריית ספר. בנעלה יש קבוצה גדולה של חוזרים בתשובה, וברוך ה', אחרי התנגדויות לא פשוטות הם הצליחו להקים בית כנסת מפואר. ההסדר בינינו הוא, שאנחנו מגיעים לבית הכנסת כעשרים וחמש דקות לפני השקיעה, ומתפללים שם מנחה. לא פעם המניין עומד עלינו, ואם לא נגיע בזמן, יהיו שם אנשים שרוצים להתפלל, ולא יהיה להם מניין.

לאחרונה, מאז שפרצה המלחמה, יש התחזקות גדולה; הרבה יהודים שלא היו רגילים להתפלל, החלו למלא את בית הכנסת לעת המנחה, והנוכחות שלנו פחות קריטית. הם מצליחים להגיע למניין גם בלי אורחים.

הקבוצה שלנו מונה עשרה אברכים, שממלאים יחדיו שני רכבים. יום אחד יצאנו מקריית ספר לכיוון הכולל בנעלה, והנה אנחנו מגלים את עצמנו בפקק. לא זזים. התקשרנו לחברים שברכב שלפנינו, והם הסבירו שיש עכשיו עבודות בכביש, ולכן מאפשרים את הנסיעה בכביש לשני הכיוונים לסירוגין. כעת זמנו של הנתיב הנגדי. מה עושים? בעוד עשרים דקות שקיעה, ומי יודע כמה זמן יארך הפקק? עברו עשר דקות, נתיב הנסיעה נפתח, התקדמנו יפה, אבל כאשר רק רכב אחד עמד לפנינו, שוב סגרו את התנועה. עכשיו כבר נלחצנו כהוגן. אנחנו רק חמישה, ואיך נתפלל מנחה במניין?

ראש הכולל ניסה לבקש מהאחראי על התנועה שיאפשר לנו לנסוע, כי עלינו להספיק תפילת מנחה לפני השקיעה, אבל הוא טען שאין אפשרות לאפשר נסיעה, כי ברגעים אלה נוסעים רכבים מהנתיב הנגדי. לפתע העלה אחד מהאברכים רעיון. הוא ניגש לאחראי, וביקש שיאפשר לנו לרדת לשולי הכביש ולפנות משם ליישוב 'נעלה', הקרוב יותר.

לזאת הוא הסכים.

מה מאוד התרגשנו לגלות בפתח בית הכנסת בנילי, שבעה אנשים שרוצים להתפלל מנחה, ואין להם מניין. הם שמחו מאוד לקראתנו. אנו הצטרפנו אליהם, ותעל המנחה.

עכשיו כבר הבנו: הקב"ה סידר את הפקק כדי לשלוח אותנו למקום שבו צריכים אותנו.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 29)

המתווך

אברך מהדרום סיפר לי יופי של סיפור: הוא 'עבר דירה' בעקבות המצב, השתכן לעת עתה בדירה במרכז, ואיכשהו התחילה משפחתו בשגרת גלות. הוא חיפש מכונת כביסה, והכניס הודעה לקו הטלפון של הקהילה שלו בבני ברק: "אני מחפש מכונת כביסה, ואודה לכל מי שייסיע בה".

הסיוע לא איחר להגיע: מישהו התקשר אליו ואמר לו, "יש לי בשבילך מכונה ישנה, וגם אפשרות להוביל אותה ברכב. נסכם פרטים, ואני שולח את

סיפור של פעם בשלושים שנה

מדבר אברהם מושקוביץ מבני ברק. אני מספר לכם את הסיפור המדהים שסיפר לי ידיד, שאוסף כספים באמריקה עבור מוסדות תורה. וזה דבר הפלא שסיפר לי: נכנסתי לעשירי אחד, והוא אומר לי: "תשמע סיפור. לפני שבועיים נכנס לכאן יהודי וביקש נדבה הגונה. שאלתי אותו, 'לשם מה?' והוא סיפר לי שהוא מנהל מפעלי חסד ענקיים, שעוזרים להרבה אנשים. לפני כמה שנים הארגון נכנס לקשיים, ונפל לחובות בסכום של שבע מאות וחמישים אלף דולר. כדי לכסות את החובות, הוא נסע מפעם לפעם לאוסף כסף, והוא כבר התקדם יפה, אבל עדיין נותר חוב גדול מאוד.

תוך כדי דיבור הוא מסתכל על השעון ואומר לי, 'סלח לי, אני ממהר, עוד מעט אחזור לדבר איתך'.

התפלאתי. הוא בקושי התחיל את השיחה איתי, והוא רוצה כסף; איך זה הוא הולך באמצע השיחה? שאלתי אותו, 'לאן אתה ממחר?' והוא ענה לי, 'לפני

מפיצים אמונה ורואים ישועות

בדירה שלי התגלתה נזילה של מים, מה שיצר רטיבות בניין וצל השכנים הגרים מתחתיי. בחיפוש אחר בעל מקצוע, התברר שגילוי מקור הנזילה עוד לפני התיקון, עולה הרבה כסף. נטרם עשיתי משהו בעניין הזה, החלטתי לתרום להפצת האמונה במוקד השכונתי של עלוני השגחה פרטית. באורח פלא הנזילה נפסקה מבלי שנקטתי בפעולה נוספת.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

רציתי להודות לכם על הקו הנפלא שלכם, ובמיוחד על שיעורי המיוחדים של פה מפיץ מרגליות הרב אשר קובלסקי שליטי"א, הנאמרים בחן, בניעויות ובמתקנות. יש לי חיזוק רב בשמיעת השיעורים, וזה משפיע עליי ומחזק אותי בכל מהלך היום באמונה ובניסוחן.

לבקשת רבים

פתחנו שלוחה חדשה לשמיעת הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

176* שלוחה 2 ואחר כך 9

שלושים שנה קיבלתי על עצמי במסגרת מבצע בחסידות שלנו, ללמוד עם יהודי ולחזק אותו. בכל יום בשעה קבועה אני לומד בטלפון עם יהודי מסוים שגר באמריקה, ועכשיו הגיעה השעה הזאת. הוא מחכה לטלפון שלי, ואני לא יכול לעכב אותו.

יהודי מאמריקה? עצרתי אותו. אמנם אני מכיר את כל היהודים באמריקה, אבל בהחלט יכול להיות שזה משהו שמעניין אותי. איך קוראים לו? הוא אמר לי את שמו של האיש.

כאן השתוממתי ונדהמתי, תגיד לי, אתה יודע עם מי אתה לומד? עם ביליונר! אני לא מאמין. הבן אדם הזה עשיר כקורח, ואתה אוסף כסף כדי לסגור חובות? הרגע אני מתקשר אליי.

התקשרתי והוא הרים לי מיד; נו בטח, הוא הרי מחכה לטלפון של ידידו מארץ ישראל... שאלתי אותו, אתה מכיר את פלוני מארץ ישראל? כן, הוא ענה, כבר שלושים שנה אני לומד איתו חברותא.

אתה יכול להסביר לי איך קורה דבר כזה? שאלתי אותו, שלושים שנה שאתה לומד איתו חברותא, והוא אוסף כסף כי יש לו חובות!

יאל דעתה, התנצל הביליונר, הוא אצליך? תשאל אותו כמה חובות יש לו. שאלתי את היהודי מארץ ישראל, והוא ענה לי שנשארו לו מאתיים אלף דולר חובות. העברתי את המידע, והביליונר אומר לי, תשמע, אם אתה משלם חצי, אני משלם את החצי השני.

שנינו הסכמנו, וסגרנו את העסקה למזל ולברכה. לקחנו את מספר הטלפון של הבנק בארץ, וקיימנו את ההסכם למעשה.

למחרת כבר נחו בחשבון של איש החסד מהארץ מאתיים אלף דולר, והוא סגר את כל החובות.

הקבי"ה טובב שהם ילמדו יחד שלושים שנה, ורק כאשר הגיע הזמן לקבל את הכסף, הוא הגיע לאותו עשיר בדיוק בזמן הקבוע ללימוד המשותף... זהו סיפור של פעם בשלושים שנה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 31)

עצה כל כך טובה

לפני שבע שנים נסעתי למירון בל"ג בעומר. בלב כבד נסעתי, בתחושה של מועקה וכאב. ציפיתי לישועה בעניין מסוים, וקיוויתי לבקוע שערי שמים. ידעתי שרבי שמעון, שעליו אפשר לסמוך בשעת הדחק, יהיה עימי לסומכני, ובזכותו תקבל תפילתי.

הגעתי למירון. התפללתי בשפתיי בכובד ראש, עשיתי את כל הפעולות הנחוצות, אבל הלב לא נפתח. התפילה היתה יבשה, כאילו כלואה ומסוגרת. מפי יצאו מילים, אך דמעות לא הגיעו, על אף שהן ממש התבקשו לנוכח המצב. ההרגשה היתה שיזה לא זה. כעבור שלוש שעות עליתי על האוטובוס חזרה לירושלים בתחושה של החמצה. הרגשתי שתפילתי היבשה כעוור לא התקבלה.

באוטובוס העולה לירושלים התיישב לידי יהודי ממונסי. התפתחה בינינו שיחה נעימה, והיהודי שלצידי החל שוזר עובדות מצדיקים וסיפורי השגחה פרטית. בין הדברים הוא תיאר לי השתלשלות מפתיעה.

לשכני - כך הוא סיפר - היו בבית שלושה ילדים המצפים לזיווגם. הגדול בן 26, הבן אחריו בן 25, ועוד בת בת 24. כולם טובים, כולם אהובים; בחורים מצוינים, בת נפלאה, ושידוכים איך.

באחד הימים שאלתי אותו, האם אתה אומר תהילים לזכות הבן שלך, כדי שיתארס?

אני מתפלל עליו המון, הוא אמר, אבל לא דווקא תהילים.

תאמר עליו תהילים, הצעתי לו, פרק אחד בכל יום.

הוא לקח את עצמי ברצינות, והתחיל לומר בכל יום פרק תהילים אחד (!) לזכות בנו הגדול. עברו שבועיים, ואני מקבל ממנו טלפון: הבן שלי התארס!

הגעתי לאירוסין ובירכתי אותו בברכת מזל טוב. הוא מצידו המטיר על ראשי ברכות מאליפות, כולו התרגשות ואושר: אח, איזו עצה טובה נתת לי, איזו עצה! מהיום אני הולך לומר שני פרקי תהילים בכל יום, לזכות בני השני שימצא את זיווגו! אמר ועשה. עברו שבועיים והוא שוב מתקשר אליי, שש וצוהל, בני השני בא בברית האירוסין! שוב אנו נפגשים בלחיצת ידיים חמה. שוב הוא מברך אותי בכל הברכות הכתובות בתורה על עצתי האמונה, והוא מצהיר בזאת, מהיום אני הולך לומר בכל יום שלושה פרקי תהילים, לזכות בתי לזיווג נכון וראוי.

עברו שבועיים, וכמעשהו בראשונה ובשנייה, כן מעשהו בשלישית: הבת התארסה למזל טוב!!!

נפרדתי מהיהודי ממונסי לחיים ולשלום, ירדתי מהאוטובוס, ולפתע אורו עיניי. הערפל שכיסה את מוחי התבהר בבת אחת, ואמרתי לעצמי: הרי לא ייתכן שהתפילה במירון לא פעלה. אין זאת אלא שחברי לנסיעה היה שליחו של רבי שמעון בר יוחאי, לעורר אותי לאמירת תהילים.

קיבלתי על עצמי לומר בכל יום פרק תהילים אחד לצורך ישועתי הפרטית. התחלתי ביום הראשון בפרק א', ביום השני אמרתי את פרק ב', וכן הלאה. והנה קרבה ישועתי לבוא: כעבור שלושה שבועות הסתדר העניין שכל כך הציק לי, ויצאתי מאפלה לאורה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 26)

המכונה עד הבית שלך.

עד שהאברך הזה חוזר לבעל

המכונה, הוא מספיק לקבל טלפון

מידי. הם מתעניינים זה בשלומי של זה,

וכך נודע לדדומי הנודד, כי הבן של ידוד

עבר דירה והוא זקוק למכונת כביסה. יש לי

בשבילך, נענה הדדומי, והעביר לו את פרטיו של מי

שביקש לתרום לו מכונת כביסה. יש לו רכב, והוא יוכל

להביא לבן שלך את המכונה עד הבית.

הדדומי, שעכשיו אני כבר קורא לו 'המתווך', שתיווך בין

מכונת הכביסה לבנו של ידוד, נהנה לספר לי זאת. ראה

איזו השגחה פרטית, שיכולתי לעזור לחברי.

הוא שמח ומרוצה, ואני איני מבין, ממה אתה מתרגש?

הרי זאת מכונה שהציעו לך. הרי גם אתה צריך מכונת

כביסה.

זו דרכי, ענה לי המתווך, כשאני רואה שמישהו צריך

משהו, דבר ראשון אני נותן לו, וה' עוזר לי.

ואיך באמת הסתדרת לבסוף?

למחרת משהו הביא לי מכונה גדולה ויפה, כמעט חדשה.

ובכן, הפסדתי משהו! הכול זה אמונה. הכול השגחה

וסייעתא דשמיא.

הסיפור שלו הרשים אותי מאוד. על תזמון נפלא כזה של

השגחה, ששני אנשים יקבלו מכונת כביסה, כבר שמענו.

אבל המתווך הזה, שדואג לשני לפני שהוא עצמו מסודר -

זה כבר חידוש בשבילי...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון

- סיפור מס' 30)

חזרה בבית זה

בבניין שבו אני גר עמדה לה דירה נאה וריקה. במשך שנים היא היתה מושכרת, אולם אחרי תקופת השכירות האחרונה, היא נעזבה באין שוכר. אנשים רבים לטשו עין על הדירה ורצו לקנות אותה; הם פנו לבעל הבית ובקשו לסגור עסקה, אבל בעל הבית כלל לא הסכים לרעיון. זאת דירה להשכרה, לא למכירה, הוא הבהיר לכל שואל ודורש. היו שהציעו סכומים גדולים יותר מערכה הנקוב, אך הוא בשלו. הדירה לשוכרים בלבד.

בין המתעניינים היה אברך יקר שחיפש דירה באזור. הוא מצא בה את כל המעלות שמצאו גם קודמיו, התקשר לבעל הדירה, וקיבל תשובה כמו זו שקיבלו קודמיו. אבל הוא לא התייאש. הוא אמר את כל ספר התהילים, וביקש מהקב"ה מעומק ליבו שיוכל לקנות את הדירה. לאחר מכן הוא התקשר לבעל הדירה ואמר לו: תראה, אתה לא צעיר, ואם ניקח בחשבון כך וכך שנים של שכירות, תרוויח באופן כזה סכום מסוים. כשאני קונה ממך את הדירה עכשיו בסכום פלוני, תרוויח הרבה יותר!

אם עד לאותה שיחה היתה דעתו של בעל הדירה נחרצת, עתה הוא הביע אי אלו בקיעים בהחלטתו. אתה יודע מה? הוא סיים את השיחה, אתייעץ עם עורך הדין שלי.

לא עבר זמן רב, ובעל הדירה מתקשר לאברך ואומר לו כי הצעתו טובה, והוא מוזמן לחתום אצלו חוזה.

החוזה נערך, העסקה נחתמה, ואנשינו תהו גם שאלו: האומנם?! הדירה נמכרה?! ועוד בסכום כזה?! הם קבלו בפני המוכר וטענו שהם הציעו סכומים הרבה יותר גדולים, אבל המוכר אמר: מיליה זו מילה. סיכמתי עם הקונה, ואיני חוזר ב"י.

כוחה של תפילה מעומק הלב.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון

- סיפור מס' 28)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742

או בקו השגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי | משלוח בדואר | בעמדות נדרים פלוס | בנין 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים | ע"ש השגחה פרטית

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכה בשותפות קבועה במוקד הפצה

שמואל צבי בן יטל קענדל וכל משפחתו

יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו,

פעסיא בת מלכה וכל משפחתה והצלחה בכל העניינים, משה בן מלכה לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

זכה בשותפות קבועה בשכונה שלמה

לעילוי נשמת בועז מנשה בן גיל אליהו הי"ד

יעקב בן שרה פרנסה בשפע, בריווח ובנקל ובריאות טובה למען שמו באהבה, לעורר רחמי שמים על עמו ישראל

יגיע כפו ולא יגיע מוח

אמר רבי יוחנן, מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל תלמיד חכם שהוא קורא ושונה לשם שמים ונהנה מיגיע כפו, עליו הכתוב אומר: יגיע כפך כי תאכל אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא (תנודב"א פ"ח). "ונהנה מיגיע כפיו" - כמו ששמעתי בשם הקדוש מקאצק זצלה"ה, שאם האדם

הולך בדרך הישר, אין חושב ומטריד את מוחו במחשבות משא ומתן, רק עושה סיבה להחיות את נפשו, כמו שאמר הרמב"ן ז"ל כי כל ישראל הם צריכים לעסוק על המחיה, כי הרבה עשו כרבי שמעון בר יוחאי ולא עלתה בידם, ומניין אנו יודעים החילוק בין בוטח ובין אין בוטח? ואמר: כי הבוטח הוא אין משגיח בהסיבה אם בטוחה להצלחה, שעיקר בטחון הוא בה, ועושה הסיבה רק לצאת ידי שמים, שרצונו ית' שיעשה הסיבה, ולנגד ה' אין נפקא מינה בהסיבה אם טובה היא אם רעה, **לכן אין מייגע את מוחו בעניין פרנסה**. אבל באין בוטח בה', רק בהסיבה הוא מטריד את מחשבתו שיהיה [הסיבה] הגונה, וזהו "יגיע כפך כי תאכל". (רמזי אש על תנא דבי אליהו פרק יח)

חוסר אמונה - אי שימת לב

הגר"ח מוולוז'ין זצ"ל מתאר איך אדם מעולמו נפגש עם יהודי מלוח, היא העיר שלא שלט בה מלאך המוות, והוא מספר לו כי אצלנו מתים. כמובן לא על נקל עלה בידו לבאר לו מה זה "למות", ואחרי שהסביר לו זאת, שואלו היהודי הלוח: אם כן, בוודאי אוכלים אצלכם עשב, כי אחרי שסוף-סוף מתים - מה שייך לעשות עסק מאכילה? השיב לו שאינו כן, אלא אוכלים היטב, ועושים דווקא עסק גדול מאכילה.

שאל הלוח: אבל בוודאי דרים אצלכם בבורות פשוטים, כי מה טעם לבנות ארמונות כסוף-סוף מתים? השיב לו כי אדרבה, בונים דווקא ארמונות. שאלו הלוחי שוב: אבל מסתמא לבושים כולם בשקים אצלכם? והשיב לו כי לבושים דווקא היטב ולפי האופנה החדשה. וכן עוד שאלות כאלה תמה לו הלוחי הזה. והנה היהודי הלוחי הרי שאל דברים פשוטים וצודקים, ושאלותיו באמת שאלות גדולות הן, והנה אנחנו הלא

מסתכלים להיפך על היהודי הלוחי כאיש משונה, ואיך זה כן? מאין זה עלו ונתגדלו אצלנו הרים וגבעות של הנחות, כאילו איננו יודעים כלל כי כל זה נבנה מ"אשר שימת לב ייתכן כי דברים פשוטים כאלה ממש איננו מבינים ואיננו יודעים כלל.

בזה מתברר בדרך אגב מה שמורגל בפינו תמיד, שאין לבקש את האמונה במרחקים, לא על ידי אותות ומופתים חלילה! אמונה וכל הדברים הרמים ונעלים ביותר הם באמת פשוטים בתכלית, ממש כמו אחת ואחת הוא שתיים, אבל אי האמונה וכל חוסר ההבנה נובע רק מחוסר שימת לב.

(דעת תורה למרן רבי ירחם הלוי ליוואוץ זצוק"ל)

נס חנוכה בשביל

שהחשמונאים בטחו בה'

אף על גב דבגרות שבת נוסח הברכה הוא "להדליק נר של שבת", בגרות של חנוכה מברכין "להדליק נר חנוכה", ואין אומרים "שלי", כדי שיוכח המברך בראשי תיבות נח"ל, שהוא שם קדוש הרמוז בראשי תיבות "ניצור חיסד לאלפיים", ובראשי תיבות פסוק "ניפשונו ח'כתה להי", שגם הם ניצלו בשביל שבטחו בה' יתברך וציפו לישועתו.

(בן אש ח' הלכות חנוכה שנה ראשונה)

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש
ההשגחה העליונה אינה פוסקת אף לרגע

דָּבָר אַחַר פְּרוּשׁ אַחַר עַל מַה שֶּׁכְּתוּב הַגָּד יִפֶּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, וְהַקָּדִים וְאִמְרַ תְּנִי רַבְנָן שָׁנוּ חֲכָמִים (בְּמִסְכָּת רֵאשׁ הַשְּׁנָה דְּף טו רַישׁ עֵמוּד א), בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים בְּשֵׁנֵי הָעוֹלָם נִידוּן בְּפִסְחָ עַל הַתְּבוּאָה וְכוּ, אִמְרַ רַבִּי אֶלְכָסְנֹדְרָאִי, וְכִי לֹא נִידוּן הָאָדָם אֶלָּא לְפָרְקִים אֱלוֹ, וְהָא כְּתִיב וְהָרִי כְּתוּב וּתְפַקְדֵנוּ לְבָקָרִים לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ פְרוּשׁ שְׁתִּשְׁגִיחַ בְּאֶדָם בְּכָל בָּקָר, וְאִתָּה בּוּחֵן אֶת מַעֲשֵׂיו בְּכָל רֶגַע, וְאִמְרַ רַבִּי צִחְקִי, אֵין לָךְ כָּל רֶגַע וְרֶגַע שְׁאֵין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּחַ בְּאֶדָם, בְּכָל מַה שְׁהוּא עוֹשֶׂה, וְתַנּוּן הָכָא וְכָאן לְמַדְנֵי דְבְּאַרְבָּעָה פְּרָקִין בְּשֵׁנֵי הָאֵין מְשַׁמַּע שְׁרָק בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים בְּשֵׁנֵי הָאֵין גִּדּוּן.

וּמִיָּד אִמְרַ רַבִּי אֶלְכָסְנֹדְרָאִי, הַדְרִי בִי אֵין חוֹרֵן מְקַשְׁתִּי, כִּי אֵין כָּאן קָשְׁיָא כְּלָל, (הֵיגַ הַכְּת"י הוֹלָא) אֶלָּא מְלָה דְּאוּרִיָּתָא בְּעַנְיֵינָא דָּא אֶלָּא דְּבָרִי הַתּוֹרָה, דְּהֵינֵי הַפְּסוּקִים שְׁבָאִיב הוּא בְּעַנְיָן זֶה, וְהוּא מְלָה דְּרַבְנָן בְּעַנְיֵינָא אַחְרָא וְאוֹתוֹ הַדְּבָר שְׁאִמְרוּ חֲכָמִים בְּמִסְכָּת רֵאשׁ הַשְּׁנָה, הוּא בְּעַנְיָן אַחַר, וּמְפָרֵשׁ דְּפִסְקוּקָא אִמְרַ כִּי הַפְּסוּקִים הָזֶה שְׁבָאִיב, אִמְרַ פְּקִידָה וּבְחִינָה דְּהֵינֵי וּתְפַקְדֵנוּ תִּבְחַנְנוּ, שְׁהוּא עֵינֵן הַשְּׁגָחָה, וְרַבְנָן אִמְרֵי דִּינָא וְהַחֲכָמִים אִמְרוּ שְׁבָאֲרָבְעָה פְּרָקִים הָעוֹלָם נִידוּן, וּמְשַׁמַּע שְׁהֵם שְׁנֵי עַנְיָנִים, (הֵיגַ) דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁגַּח בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעוֹבְדָא דְּבַר נֶשׁ כִּי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּחַ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמַעֲשֵׂים שֶׁל הָאָדָם, אֶבְל מִיָּד דִּינָא אֶבְל לְדוּן אֶת הַדִּין בְּעוֹלָם, עַד אַרְבָּעָה זְמַנִּין אֵלֵין הוּא רַק בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים הָאֵלֵן, לְמַדְנֵן כָּל עֲלָמָא לְדוּן בְּהֵם אֶת הָעוֹלָם, וְכִלְהוּ דִּינֵין אֵלֵן וְכָל אֵלוֹ הַדִּינִים שְׁבָאֲרָבְעָה פְּרָקִים הַנִּזְכָּרִים, בְּגִינֵיהוֹן דְּבִנְיָן נֶשָׁא עֵבִיד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינָא בְּעֲלָמָא בְּשָׁבִיל בְּנֵי אָדָם עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּין בְּעוֹלָם. (מתוך נגלות זוהר ע"פ מתוך מדבש כרך י' עמוד קעח)

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דינא) | במייל T023011300@gmail.com | פקס 02-6599189

נקודה מתוך שיעורו המופלא של
הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

לחפש במקום הנכון

עליו להשתפר. אך במקום לעשות כן, יש אנשים שבוחרים לא להבין את הרמזים; הם מתקשים בפרנסה, ובמקום לפשפש במעשיהם ולראות מה עליהם לעשות, הם מחפשים פתרונות במקומות אחרים.

דברים אלו נאמרו בשיחה בין יוסף הצדיק לאחיו השבטים הקדושים. יוסף הצדיק שואל אותם על מטרת ביאתם, והם אומרים: באנו לשבור אוכל, כלומר לחפש פרנסה; והוא עונה להם שהם באו לראות את ערות הארץ, כלומר, הוא בא לעורר אותם לכך שהם מחפשים את הפתרון במקומות אחרים ולא אצלם.

האחים עדיין לא מבינים, והם ממשיכים לספר על האח הקטן, יוסף, שנעלם; כלומר, הם מחפשים את יוסף שהוא המשביר, מקור השפע. ושוב עונה להם יוסף שהם מרגלים, עד שהאחים מבינים את המסר ואומרים "אבל אשמים אנחנו". כלומר: הפתרון לבעיה שלהם הוא על ידי הפשפוש במעשיהם.

בשבועות אלו אנו קוראים על סיפורו של יוסף הצדיק; מכירתו למצרים וכניסתו לבית האסורים, עד לשחרורו והמלכתו למשנה למלך במצרים. חכמינו ז"ל לומדים מסיפור זה יסודות איתנים באמונה וביטחון. "אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו" - זה יוסף (בראשית רבה פט, א).

גם אנו נצמד בדרך זו, לקחת לנו מוסר השכל בדברים הנוגעים לנו. בפרשת מקץ מובא סיפורם של השבטים הק' בהגיעם למצרים: יוסף מאשים אותם שהם מרגלים, "לראות את ערות הארץ באתם". והדברים צריכים ביאור - מדוע הוא מאשים אותם בכך?

הרבה פעמים בן אדם מקבל רמזים מהשמים. רמזים אלו הם בדרך כלל נסתרים מאוד. מבלי שימת לב מיוחדת אפשר לפספס אותם. מטרתם של רמזים אלו היא לומר לאדם, שייטיב את מעשיו ושישתנה לטובה. בן אדם שמתקשה בעניין הפרנסה, הדבר הזה הוא מסר מהשמים, כי עליו לפשפש במעשיו ולראות במה

שיעורו הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

תגובות המצטרפים

לכבוד מערכת השגחה פרטית - המגזין פשוט חלום. בחיים לא היינו מאמינים שהאמונה היא דבר כל כך רחב, מגוון ומעניין. מדהים שכל בני המשפחה ממש נהנים לקרוא את התכנים, וכל אחד ברמה שלו מפיק מהם תועלת מרובה. אנחנו כבר מחכים שתוציאו ביותר תדירות.

משפחת סגל, ירושלים

גם אתם מכניסים את האור הביתה

הצטרפו היום, ותראו איך שהרוגע והשלווה מגיעים לכל בני הבית

התקשרו עכשיו 6176* שלוחה 3

או בעמדות 'נדרים פלוס' על-שם 'מגזין השגחה פרטית'

עדיין יש אפשרות לקבל את כל המגזינים שיצאו עד עתה

במתנה

שאלו את המוקדן

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

הדפסה: פרינט-גוט

חלית העלון הוא, לקרוב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלת ולשמיע קריאת התורה.